

קיימו אלא על ברית דכתוב (ירמיה לג) אם לא בריתי
 יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי. ואדם
 עבר ברית שנאמר (הושע ו) והמה באדם עברו ברית.
 ואלמלא דגלי קמי קדשא בריך הוא דזמינן
 ישראל לקיימא על טורא דסיני לקיימא האי ברית,
 לא אתקנים עלמא (דיו). רבי חזקיה אומר כל מאן
 דאודי על חטאיה, קדשא בריך הוא שביק ליה
 ומחיל על חוביה.

תא חזי, כד ברא קדשא בריך הוא עלמא, עבר
 האי ברית וקיימא עליה עלמא. מנלן דכתוב
 (בראשית) ברא שית, דא ברית דעלמא קיימא עליה.
 שית דמניה נגידין ונפקא ברכאן לעלמא ועליה
 אתברי עלמא. ואדם עבר על האי ברית ואעבר ליה
 מאתריה (ס"א מעמיה).

לשון הקודש

מניה לו ומחיל לו על חטאו.

בא ראה, כשברא הקדוש ברוך הוא
 את העולם, עשה ברית זו והעמיד עליה
 את העולם. מנין לנו? שכתוב ובראשית,
 ברא שית. זו הברית שהעולם עומד
 עליה. שית שמפננו שופעים ויוצאים
 ברכות לעולם, ועליה נברא העולם.
 ואדם עבר על הברית הזו והעבירה
 במקומה וסיא מעמו.

להעקר ממקומם. מה הפעם? משום שהם
 לא עמדו רק על הברית, שכתוב (ירמיה לג)
 אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים
 וארץ לא שמתי. ואדם עבר ברית,
 שנאמר (הושע ו) והמה באדם עברו ברית.
 ואלמלא שגלוי לפני הקדוש ברוך הוא
 שעתידים ישראל לעמד על הר סיני
 לקיים את הברית הזאת, לא התקיים
 העולם וזהו. רבי חזקיה אומר, כל מי
 שמודה על חטאו, הקדוש ברוך הוא

הֵאֵי בְרִית אֶתְרַמִּיזַת בְּאֵת יו"ד אֶת זְעִירָא עֲקָרָא
 וְיִסּוּדָא דְעֵלְמָא. כַּד אֹלִיד בַּר, אֹדְי עַל
 חֲטָאוֹ וְקָרָא שְׁמִיה ש"ת. וְלֹא אֲדַכַּר בֵּיה יו"ד לְמַתְּוֵי
 שִׁית, בְּגִין דְּעֵבֵר עָלֶיהָ. וּבְגִין כַּף קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 (מִקְבָּא) מִינֵיה אֲשַׁתִּיל עֲלֵמָא וְאֶתְיַחֲסוּ כָּל דְּרֵי זַפְּאָה
 דְּעֵלְמָא (מִשְׁתָּא).

וְתָא חֲזִי, כַּד קָיְמוּ יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא דְסִינַי, עָאֵל
 בֵּין תְּרִין אֲתוּוֹן אֵלִין רְזָא דְבְרִית. וּמָאן אִיהוּ
 בִּי"ת. וְעָאֵל בֵּין תְּרִין אֲתוּוֹן דְּאֲשַׁתְּאָרוּ וַיְהִיב לִיה
 לְיִשְׂרָאֵל. וְכַד עָאֵל בִּי"ת רְזָא דְבְרִית בֵּין תְּרִין אֲתוּוֹן
 אֵלִין דְּאֲנֹן שִׁין תִּי"ו (עֲאֵלָה) וְאֶתְעֵבִידוּ שִׁבְתָּ. כְּמָה
 דְּאֵת אָמַר, (שְׁמוֹת לֵא) וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֶת
 לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבֶת לְדוֹרוֹתֵם בְּרִית עוֹלָם. כְּמָא דְהוּא
 שִׁירוֹתָא דְּעֵלְמָא לְאֶתְיַחֲסָא בְּהוּ כָּל דְּרֵי עֲלֵמָא

לשון הקודש

הַבְּרִית, וּמִיְהוּ? בִּי"ת. וּנְכַנְס בֵּין שְׁתֵּי
 הָאוֹתִיּוֹת שְׁנַשְׂאָרוּ, וְנִתְּן אוֹתָהּ לְיִשְׂרָאֵל.
 וּכְשֶׁנְּכַנְסָה בִּי"ת, סוּד הַבְּרִית, בֵּין שְׁתֵּי
 הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ, שְׁהֵם שִׁיין תִּי"ו, וּנְכַנְסוּ
 וְנַעֲשׂוּ שְׁבֶת, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (שְׁמוֹת לֵא) וְשָׁמְרוּ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֶת לַעֲשׂוֹת אֶת
 הַשְּׁבֶת לְדוֹרֹתֵם בְּרִית עוֹלָם. כְּמוֹ שְׁהִיהָ
 רֵאשִׁית הָעוֹלָם לְהִתְיַחֵס בָּהֶם כָּל דוֹרוֹת
 הָעוֹלָם מִשְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ ש"ת, הָיוּ

בְּרִית זוֹ נְרַמְזָה בְּאוֹת יו"ד, אוֹת קְטַנָּה
 עֲקָר וְיִסּוּד הָעוֹלָם. כְּשֶׁהוֹלִיד בְּגוּ הוֹדָה
 עַל חֲטָאוֹ וְקָרָא שְׁמוֹ ש"ת, וְלֹא הִזְכִּיר בּוֹ
 יו"ד לְהִיּוֹת שִׁית, מִשּׁוּם שֶׁעֵבֵר עָלָיו. וְלִבְּן
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְכָאן מִכְּנֹן שְׁתַּל אֶת
 הָעוֹלָם, וְהִתְיַחֲסוּ כָּל דוֹרוֹת צְדִיקֵי הָעוֹלָם
 (מִשְׁתָּא).

וּבֵא וּרְאָה, כְּשֶׁעָמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל הַר
 סִינַי, נְכַנְס בֵּין שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ סוּד

מֵאֵלַיִן תִּרְוִן אֶתְוֹן ש"ת הוּוּ תִלְיִין עַד דְּאֶשְׁתְּכַלֵּל
עֲלֵמָא כְּדָקָא יָאוֹת וְעָאֵל בִּינֵייהוּ בְרִית קְדִישָׁא
וְאֶשְׁתְּכַלֵּל בְּשִׁלְמוֹ וְאֶתְעֵבִידוּ שְׁב"ת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי אֵלַיִן תִּרְוִן אֶתְוֹן אֶשְׁתְּכַלְלוּ בְּאֵת
בִּי"ת וְכַד אֶתְהַדַּר אֶתְוֹן לְמַפְרַע מִן יוֹמָא
דְּאֶתְיִלִּיד שֵׁת אֶתְהַדְרוּ אֶתְוֹן בְּכָל דְּרָא וְדָרָא עַד
דְּמָטִי יִשְׂרָאֵל לְטוֹרָא דְּסִינֵי וְאֶתְתַּקְּנוּ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לְתַתָּא אֶתְהַדְרוּ. וּבְכָל דְּרָא
וְדָרָא הָוָה גָּפִיף עֲלֵמָא בְּאֶתְוֹן וְלֹא

מִתְיַשְׁבִּין בְּדוֹכְתֵיהוּ. כִּד אֶתְיַהֲבַת אוֹרֵייתָא
לְיִשְׂרָאֵל אֶתְתַּקֵּן כִּלְאָ (נ"א אֶתְוֹן כִּלְהוּ אֶתְתַּקְּנוּ) רַבִּי אֶלְעָזָר

אוֹמֵר בְּיוֹמֵי אָנוּשׁ הוּוּ חֲכִימִין בְּנֵי נָשָׂא בְּחֻכְמָה
דְּחַרְשִׁין וְקוֹסְמִין וּבְחֻכְמָתָא לְמַעְצָר לְחִילֵי דְשָׁמַיָא.

וְלֹא הָוָה בַּר נָשׁ מִיּוֹמָא דְנִפְק אָדָם מִגְּנֵתָא דְעַדָּן
וְאַפִּיק עֲמִיה חֻכְמָתָא דְטַרְפֵי אֵילָנָא דְאֶשְׁתַּדַּל בַּהּ.

לשון הקודש

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, לְמַטָּה חֲזָרוּ. וּבְכָל דּוֹר
וְדוֹר הָיָה מְחַבֵּק הָעוֹלָם בְּאוֹתִיּוֹת וְלֹא
מִתְיַשְׁבִּים בְּמִקְוָמָם. כְּשֶׁנִּתְּנָה הַתּוֹרָה
לְיִשְׂרָאֵל, הִכָּל נִתְקַן וְנִי"א כֹּל הָאוֹתִיּוֹת נִתְקַנּוּ.
רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר, בְּיַמֵּי אָנוּשׁ הָיוּ
הָאֲנָשִׁים חֻכְמִים בְּחֻכְמָה שֶׁל כְּשָׁפִים
וְקוֹסְמִים וּבְחֻכְמָה לְעַצֵּר אֶת הַיְלִוֹת
הַשָּׁמַיִם. וְלֹא הָיָה בֶּן אָדָם מִיּוֹם שֶׁיֵּצֵא

תְּלוּיִים עַד שֶׁנִּתְקַן הָעוֹלָם כְּרָאוּי וְנִכְנָס
בִּינֵיהֶם הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה, וְנִתְקַן בְּשִׁלְמוֹת
וְנַעֲשֶׂה שְׁב"ת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֵלּוּ שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ
נִתְקַנּוּ בְּאוֹת בִּי"ת, וּכְשֶׁחֲזָרוּ הָאוֹתִיּוֹת
לְמַפְרַע מִיּוֹם שֶׁנּוֹלַד שֵׁת, חֲזָרוּ הָאוֹתִיּוֹת
בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עַד שֶׁהִגִּיעוּ יִשְׂרָאֵל לְהַר
סִינֵי וְנִתְקַנּוּ.

דְּהָא אָדָם וְאַתְתִּיהּ וְאַנּוּן דְּנַפְקוּ מִיְהִי עַד דְּאַתָּא
אָנוּשׁ, שְׂבִיקוּ לָהּ.

כִּד אַתָּא אָנוּשׁ חָמָא לֹון וְחָמָא חֲכַמְתְּהוֹן מִשְׁנַיִן
(ס"א מְשַׁנַּיִן) עֲלָאִין. וְאַשְׁתַּדְּלוּ בְּהוֹן וְעַבְדִּין (בְּה)
עֲבִידְתִּין וְחֲרָשִׁין וְקוֹסְמִין וְאוֹלִיפּוּ מִנְהוֹן עַד
דְּאַתְּפִשְׁטַת תְּהִיא חֲכַמְתָּא בְּדָרָא דְּמַבּוּל. וְכִלְהוּ הוּוּ
עַבְדֵי עֲבִידְתִּיהוּ לְאַבְרָאָא.

וְהוּוּ מִתְתַקְפֵי לְגַבֵי נַח בְּאַנּוּן חֲכַמְתָּן. וְאַמְרֵי דְלֹא
יָכִיל דֵינָא דְעֲלָמָא לְאַשְׁרָאָה עֲלִייהוּ, דְּהָא
אַנּוּן עַבְדֵי חֲכַמְתָּא לְדַחֲיָא לְכָל אַנּוּן מְאַרֵי דְדֵינָא.
וּמְאַנּוּשׁ שְׂרִיאֵוּ בְּלָהוּ לְאַשְׁתַּדְּלֹא בְּאַלִין חֲכַמְתָּן הֲדָא
הוּא דְכְתִיב אָז הוֹחֵל לְקָרֵא בְּשֵׁם יי.

רַבִּי יַצְחָק אָמַר כֹּל אַנּוּן וּפְאִין דְּהוּוּ בְּהוּ לְבַתָּר
בְּתַהוּא דְרָא, בְּלָהוּ הוּוּ מִשְׁתַּדְּלֵי לְמַחְאָה בְּהוּ

לשון הקודש

עושים מעשיהם להרע.
וְהִיוּ מִתְחַזְקִים כִּלְפֵי נַח בְּאוֹתָן חֲכָמוֹת,
וְאוֹמְרִים שְׁלֹא יָכוֹל דִּין הָעוֹלָם לְשָׂרוֹת
עֲלֵיהֶם, שְׁהָרֵי הֵם עוֹשִׂים חֲכָמָה לְדַחוֹת
אֵת כֹּל אוֹתָם בְּעֲלֵי הַדִּין. וּמְאַנּוּשׁ
הַתְּחִילוּ בְּלָם לְהַתְּעַסֵּק בְּחֲכָמוֹת הַקְּלוּ.
וְהוּוּ שְׂפָתוֹב אָז הוֹחֵל לְקָרֵא בְּשֵׁם ה'.
רַבִּי יַצְחָק אָמַר, כֹּל אוֹתָם צְדִיקִים שְׁהִיוּ
בִּינֵיהֶם אַחַר אוֹתוֹ הַדּוֹר, כֹּלָם הִיוּ

אָדָם מִנּוּן עַדֵן וְהוּצִיא עִמּוֹ חֲכָמָה שֶׁל
הָעֲלִים שֶׁל הָאִילָן שֶׁהַתְּעַסֵּק בָּהּ. שְׁהָרֵי
אָדָם וְאַשְׁתּוֹ, וְאוֹתָם שְׂיָצְאוּ מִמֶּנּוּ עַד
שָׂבָא אָנוּשׁ, עֲזָבוּ אוֹתָהּ.

כִּשְׂפָא אָנוּשׁ, רָאָה אוֹתָם וְרָאָה אֵת
חֲכַמְתָּם מִשְׁנָה (ס"א מְשַׁטָּה) אֵת הָעֲלִיוֹנִים,
וְעַסְקוּ בְּהֶם וְעָשׂוּ וְכִהֶם (מַעֲשִׂים וְכַשְׂפִּים
וְקַסְמִים וְלָמְדוּ מֵהֶם, עַד שֶׁהַתְּפִשְׁטָה
אוֹתָהּ חֲכָמָה בְּדוֹר הַמַּבּוּל. וְכִלְמָם הִיוּ

(נ"א בגין דלא אתעגשו עליהו) כמו ירד מתושלח וחנוך. ולא יכילו. עד דאתפשטו תיבין מרדי במאריהון ואמרי (איוב כא) מה שדי כי נעבדנו.

וכי האי טפשותא הוה קא אמרי. אלא בגין דהוה ידעי פל אנון חכמתן וכלהו ממנן דעלמא דאתפקדן עלייהו והוה מרחצן בהו. עד דאתיב קדשא בריך הוא עלמא בדקא חנה. דהא (דף נ"ב) בקדמיתא הוה מים במים. ולבתר אתיב ליה לעלמא בדקדמיתא. ולא אתחריב מפלא. דהא ברחמין אשגח עלייהו. דכתיב, (תהלים כט) יי למבול ישב. ולא כתיב אלהים.

ביומוי דאנוש אפלו ינוקי דההוא (יו"א) דרא בלהו הוה משגחן בחכמתאן עלאין והיו מסתכלן בהו. אמר רבי ייסא אי הכי טפשין הוה דלא הוה

לשון הקודש

הקדוש ברוך הוא את העולם בשעה. שהרי בתחלה היה מים במים, אחר כך השיב הקדוש ברוך הוא את העולם כבתחלה, ולא נחרב מהכל, שהרי ברחמים השגיח עליהם, שכתוב (תהלים כט)

ה' למבול ישב, ולא כתוב אלהים. בימי אנוש אפלו תינוקות של אותו והיום הדור היו משגיחים בחכמות עליונות והיו מסתכלים בהם. אמר רבי

משתדלים למחות בהם ונ"א בדי שלא יעגשו עליהם, כמו ירד מתושלח וחנוך, ולא יכלו, עד שהתפשטו רשעים המורדים ברבונם, ואמרו (איוב כא) מה שדי כי נעבדנו.

וכי הטפשות הוה הם היו אומרים? אלא משום שהיו יודעים כל אותם החכמות וכל אותם הממנים של העולם שהפקדו עליהם והיו סומכים עליהם, עד שהשיב

יִדְעִין דְּזַמִּין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַיִתְאַה עַלֵּיהּוּ מִי
טוֹפְנָא וַיְמוֹתוֹן בְּהוּ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק מְנַדַּע יְדַעֵי. אֲבָל אֲחִידוּ טַפְשׁוֹתָא
בְּלַבֵּייהוּ. דְּאַנּוּן הוּוּ יְדַעֵי הַהוּא מְלֶאכְאָא
דְּמִמְנָא עַל אִשָּׁא וְהַהוּא דְּמִמְנָא עַל מִזָּא וְהוּוּ יְדַעֵין
לְמַעְצָר לֹוֹן דְּלֹא יִבְלִין לְמַעְבַּד דִּינָא עַלֵּיהּוּ. וְאַנּוּן
לֹא הוּוּ יְדַעֵי דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁלִיט עַל אַרְעָא
וּמְנִיָּה יִיְתִי דִּינָא עַל עֲלֻמָּא. (דף נ"ב ע"ב)

אֵלֹא הוּוּ חֲמָאן דְּעֲלֻמָּא אֲתַפְקַד בִּידָא דְּאַנּוּן מְמַנָּן
וּבְהוּ כָּל מְלֵי עֲלֻמָּא. וּבְגִינֵי כֶּךָ לֹא הוּוּ
מִסְתַּכְּלָן בֵּיהּ בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְלֹא מִשְׁגִּיחִין
בְּעֵבִידֵיהּ. עַד דְּאַרְעָא אֲתַחְבַּלַת. וְרוּחַ קִדְשָׁא אֲכַרִּיז
בְּכָל יוֹמָא וְאָמַר (תהלים קד) יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ
וְרִשְׁעִים עוֹד אֵינָם. וְאוֹרִיךְ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹוֹן כָּל

לשון הקודש

שולט על הארץ וממנו יבא דין על
העולם?

אֵלֹא הָיוּ רוּאִים שְׁהַעוֹלָם הִפְקַד בִּידֵי
אוֹתָם מְמַנִּים, וּבְהֵם כָּל דְּבָרֵי הַעוֹלָם,
וְלִבְנֵי לֹא הָיוּ מִסְתַּכְּלִים
בְּקִדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא מִשְׁגִּיחִים
בְּמַעֲשָׂיו עַד שֶׁהָאָרֶץ נִשְׁחַתְתָּה. וְרוּחַ
הַקִּדְשׁ מְכַרִּיזָה בְּכָל יוֹם וְאוֹמְרַת: יִתְמוּ
חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרִשְׁעִים עוֹד אֵינָם.

יִסָּא, אִם כֶּךָ, טַפְשִׁים הָיוּ שְׁלֹא הָיוּ
יודעים שעתיד הקדוש ברוך הוא להביא
עליהם מי מבול וימותו בהם?

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, יָדוּעַ הָיוּ יוֹדְעִים, אֲבָל
אֲחִזּוּ טַפְשׁוֹת בְּלִבָּם. שְׁהֵם הָיוּ יוֹדְעִים
אוֹתוֹ מְלֶאכְדַּת הַמְּנַגֵּה עַל אִשׁ וְאוֹתוֹ
הַמְּנַגֵּה עַל הַמַּיִם, וְהָיוּ יוֹדְעִים לְעַצֵּר
אוֹתָם שְׁלֹא יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת דִּין עֲלֵיהֶם.
וְהֵם לֹא הָיוּ יוֹדְעִים שֶׁהַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

הַהוּא זְמַנָּא דְאַנְוֵן זַפְאִין יֵרֵד וּמְתוּשֶׁלַח וְחֲנוּךְ קַיִימִין
 בְּעֵלְמָא. כִּיּוֹן דְאַסְתַּלְקוּ מֵעֵלְמָא, כְּדִין אֲנַחִית קְדָשָׁא
 בְּרִידָא הוּא דִינָא עֲלֵייהוּ וְאַתְאַבְדוּ כְּמָא דְאַתְ אָמַר,
 (בראשית ז) וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ:

וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים וַאֲיַנְנוּ כִּי לָקַח אֹתוֹ
 אֱלֹהִים. רַבִּי יוֹסִי פִתַּח (שיר השירים א) עַד
 שֶׁהַמַּלְאָךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדֵי נִתְּן רִיחוֹ. הָאִי קָרָא אֶתְמָר.
 אֲבָל תָּא חָזִי, כְּדָא אֲרַחֲוֵי דְקְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא. בְּשַׁעֲתָא
 דְּבַר נֶשׁ אֶתְדַבֵּק בֵּיהּ וְהוּא אֲשֶׁרֵי דִיּוּרִיָּה עֲלֵיהּ. וַיִּדַע
 דְּלִבְתַּר יוֹמִין יִסְרַח. אֶקְדִים וְלָקִיט רִיחִיה טַב מִנִּיָּה
 וְסָלִיק לֵיהּ מֵעֵלְמָא.

הָדָא הוּא דְכְתִיב עַד שֶׁהַמַּלְאָךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדֵי נִתְּן
 רִיחוֹ. עַד שֶׁהַמַּלְאָךְ דָּא קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא.
 בְּמִסְבּוֹ דָּא תְּהוּא בַר נֶשׁ דְּאַתְדַבֵּק בֵּיהּ וְאַזִּיל

לשון הקודש

זֶה נֶאֱמַר. אֲבָל כֹּא רְאָה, כְּדָא דְרַבּוּ שֶׁל
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא – בְּשַׁעֲתָא שְׂבָן אָדָם
 נִדְבָק בּוֹ וְהוּא מִשְׁרַח דִּיּוּרוֹ עָלָיו וַיִּוֹדַע
 שְׂאֵתֵר יָמִים הוּא יִסְרַח, מִקְדִים וְלֹקֵט
 רִיחוֹ הַטּוֹב מִמֶּנּוּ וּמְסַלֵּק אֹתוֹ מִהָעוֹלָם.
 זֶהוּ שְׂכֵתוֹב עַד שֶׁהַמַּלְאָךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדֵי
 נִתְּן רִיחוֹ. עַד שֶׁהַמַּלְאָךְ – זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא. בְּמִסְבּוֹ – זֶה אֹתוֹ בֶּן אָדָם שֶׁנִּדְבָק
 בּוֹ וְהוֹלֵךְ בְּדַרְכֵיּוֹ. נִרְדֵי נִתְּן רִיחוֹ –

וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הָאָרִיךְ לָהֶם כָּל אֹתוֹ
 הַיּוֹמֵן שְׂאֹתָם צְדִיקִים, יֵרֵד וּמְתוּשֶׁלַח
 וְחֲנוּךְ, קַיִימִים בְּעוֹלָם. כִּיּוֹן שֶׁהַסְתַּלְקוּ
 מִהָעוֹלָם, אִזְ הוֹרִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דִין
 עֲלֵיהֶם וְנֶאֱבְדוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ז)
 וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ.

וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים וַאֲיַנְנוּ כִּי
 לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים. רַבִּי יוֹסִי פִתַּח, (שיר א)
 עַד שֶׁהַמַּלְאָךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדֵי נִתְּן רִיחוֹ. פֶּסוּק